

сврставамо у изабране. Бог, међутим, исту количину љубави излива на сваког човека, *сунцем својим обасјава и зле и добре, и даје дажд и праведнима и неправеднима* (Мт 5, 45). То да ли та љубав Божија која се излива на нас може донети плод и резултат у нашем животу зависи искључиво само од нас, односно колико ми имамо љубави према Богу и ближњима и колико имамо мира Божијег у нама и колико тај мир ширимо око нас.

Најистинитије рођење Христово се дешава у срцу људском што су доживели, описали и предали нам трезвеноумни Оци. „Слово Божије, које се тада родило у телу у Витлејему, рађа се духом драговољно, из човекољубља, код оних који то желе. И постаје одојче и себе уобличава у њима кроз врлине. И појављује се онолико колико зна да то може да види онај ко Њега прима. Гледајући са мудрошћу ту силу тајне, Свети апостол Павле каже: *Исус Христос је исти јуче и данас и у векове векова* (Јев 13, 8), јер познаје да је тајна увек нова и никада не застарева када се у уму доживљава” (Свети Максим Исповедник).

Ово је мотив да се стално враћамо Божићу. Повратак Божићу треба да буде повратак трагању за дубљим смислом живота, смислом у лику Богомладенца од Деве рођеног. Обнова празника и обичаја захтева, на првом месту, обнову вере у Христа Богочовека. Једино том дубоком вером, предбожићни и божићни обичаји добијају своје право значење за свакодневни живот. Овај Божић дочекујемо у свету који раздиру немири. Но, не треба имати заблуде, мира не може бити за оне који не допуштају да буду просвећени јеванђељским миром. Свако ко не жели да раздвоји добро од зла, правду од неправде, насилника и агресора од жртве, лопова од поштеност радника, лаж од истине – осуђује себе на вечити немир и многа зла.

Драга децо духовна, ако се определимо да будемо обликовани тајном љубави и смирења, пројављеном у догађају Рођења Христовог, преобразиће се и све око нас. Ако нам мерило свих вредности постане Божанско Дете које повијено лежи у јаслама, зачућемо исти онај укрепљујући глас анђела који је у првој божићној ноћи утешило пастире: *Не бојте се! Јер вам, ево, јављам радост велику која ће бити свему народу. Јер вам се данас роди Син, који је Христос Господ* (Лк 2, 10–12). Ова благословена порука је охрабрење свима нама, а свет распарчан страдањима и немирима враћа у место Бо-

жанског мира и радости. Да би тај даровани мир постао делотворан у новој години и у нашем животу, морамо се својски потрудити и ширити га око себе. Небеска слава Божија, спасоносни Мир Христов и богомдана добра воља међу људима – нека данас, на Божић, и у све дане нашег живота, буде са свима нама, и свима Божијим људима и створењима! Сва Земља нека се претвори у Витлејемске јасле, да прими Богомладенца Христа у срца свих нас и у домове свих верних људи Божијих, а посебно напаћеног народа нашег православног на Косову и Метохији, који годинама нема мира и који је растрзан и разапињан, како изнутра тако и изван, а жедан је мира и љубави, правде и слободе, жедан Христовог Божића и Царства које Христос, Спас наш, доноси и даје за све нас у овај спасоносни дан и празник Божића.

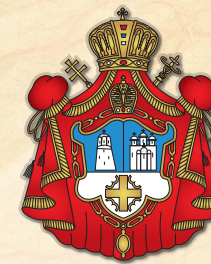
Клањајући се Рождеству Христовом, молимо се да у нама, али и у свима са којима делимо простор и време живота и у свим народима света, завладају љубав, разумевање и божићна добра воља и мир који превазилази сваки ум (Флп 4, 7). Увек имајте на уму да истински православни хришћани прослављају Бога само када шире мир и добру вољу међу људима, јер су само људи мира и добре воље, истински борци против сваког греха и зла, како у себи тако и у свету око себе. Зато рецимо свима људима, свима који вас воле али и онима који вас не воле:

МИР БОЖИЈИ – ХРИСТОС СЕ РОДИ! ВАИСТИНУ СЕ РОДИ!

Срећна и Богом благословена наступајућа
Нова 2024. година!

Ваш молитвеник пред Богомладенцом Христом

ЈОВАН
Епископ шумадијски

ЈОВАН

ПО МИЛОСТИ БОЖИЈОЈ ПРАВОСЛАВНИ
ЕПИСКОП ШУМАДИЈСКИ
СВЕМУ СВЕШТЕНСТВУ, МОНАШТВУ
И ВЕРНОМ НАРОДУ
ОВЕ БОГОМ ЧУВАНЕ ЕПАРХИЈЕ ШУМАДИЈСКЕ,
БЛАГОДАТ ВАМ И МИР ОД БОГА ОЦА,
БОГА СИНА И БОГА ДУХА СВЕТОГА
УЗ СВЕРАДОСНИ БОЖИЋНИ ПОЗДРАВ:

МИР БОЖИЈИ – ХРИСТОС СЕ РОДИ!

*Роди нам се Дете, Син нам се даде,
којем је власи на рамену и име ће му бити:
Дивни, Савешник, Бој силни,
Отац вечни, Кнез мира*

(Ис 9, 6).

Нека се узвеселе небеса и нека се радује земља на овај дивни празник девственог Рођења Господа и Спаса нашега Исуса Христа којим почиње остваривање тајне спасења света и човека! Данас се небо и земља изједначују у части, јер по речима Светог Григорија Паламе, „све се доње (земно) узвисује ка оностраном и бива једнако вредно као и горње (небеско) што снисходи ка њему”. Отуда нема ничега тако достојног почасту као што су пећина, јасле и повој Богомладенца, јер од свега што је Бог створио, нема ничега што би било корисније и божанственије од Рођења Христовог, које данас празнујемо.

Превечни и наднебески *Λογος ἰσότητος ἰσότητος* и *ἰσότητος* се међу нама (Јн 1, 14), постаде земаљски, постаде најлепши међу синовима људским (Пс 45, 2). Ова велика тајна Божанског оваплоћења, Божијег бесконачног снисхођења и непојмљиве љубави према васцелој творевини превазилази сваки ум и сваку реч. Поставши савршени човек, Син Божији нас је на надуман начин учинио својим причасницима. Оставио нам је заповест да љубимо Бога и једни друге и тако нам указао да само кроз љубав можемо имати истинско богопознање (1Јн 2, 4). Живећи по заповестима Његовим, у окриљу Свете Цркве, ми почињемо да гледамо Његовим очима, дишемо Његовим плућима и мислимо Његовим умом. На тај начин постепено усвајамо Христов, јеванђељски етос, вечне вредности, постајући препорођени људи, грађани Царства небеског и укућани дома Божијега: *Не живим више ја, нећо живи Христос у мени* (Гал 2, 19) сведочи нам тако Свети апостол Павле.

Божић је празник мира и добре воље. Мир на земљи и добра воља међу људима јесте најлепши начин прослављања Бога, новорођеног Богомладенца, у ове свете и благе дане Христовог рођења. То је начин на који су Га прославили анђели и пастири када се родио, а на то су призвани и данас сви људи на свету, цело човечанство: *сви народи заједно у рукама, поклонише Богу иласом радовања* (Пс 47, 1).

Рођење Господа Исуса Христа је историјски догађај који је истовремено обрадовао и небо и земљу, али је и узнемирио многе у Израиљу и Римској империји. Анђели и пастири славе Га у Витлејему; мудраци са Истока, пратећи звезду водилу, путују ка Јерусалиму, међутим Ирод и сав Јерусалим уплашише се када мудраци упиташе: *Где је цар Јудејски који се роди?* (Мт 2, 2).

Земља и небо обрадоваше се Спаситељу своме, али Ирод и сав Јерусалим уплашише се праведног Судије. Уплашише се услед греха, уплашише се јер се тама развејава и опет настаје светлост, јер се остварило оно о чему је благовестио Свети пророк Исаија: *Народ који ходи у тами видјеће видјело велико, и онима који сједе у земљи тјме је смртни сјен засвијетлеће видјело* (Ис 9, 2).

Бог Реч (Логос) – Друго лице Пресвете Троице, предвечни Син Божији – оваплоћује се и рађа у времену као Богочовек Исус Христос како би спасао човека, слику Своју. Велики отац Цркве Свети Григорије Богослов о томе радосно кличе: „О, новог ли мешања! О, чуднога ли сједињења! Онај који Јесте постаје, и Нестворени ствара се, и Несместиви бива смештен, кроз разумну душу која је посредовала између Божанства и грубости тела, и Богати осиромашује, јер узима сиромаштво мојега тела, да бих се ја обогатио Његовим Божанством, и Онај који је пун празни се. Умањује се за кратко од Своје славе, да бих се ја причестио Његовом пуноћом. Какво је то богатство доброте! Каква је то тајна ради мене!”

То је суштина и смисао овог историјског догађаја и празника. То је порука о величини, узвишености и назначењу човека, порука о томе због чега се, ево, сам Бог смирује, рађајући се у пећини Витлејемској. Овај празник нам тако сведочи и о безграничној љубави Божијој према човеку и свету. Бог, браћо и сетре и драга децо духовна, никад не оставља и не одбацује човека, нити овај свет, који је премудро створио, не оставља без милости и добротe своје. Увек га држи на длану своме, јер је Сведржитељ, обнавља га и спасава јер је Спаситељ. То је највећа и најузвишенија порука, не само празновања Божића, него и свих спасоносних празника Господњих.

Рођење Христово објавили су анђели песмом *Слава на висини Богу и на земљи мир, међу људима добра воља* (Лк 2, 14). Има ли, браћо и сестре, већег благослова Божијег, лепших и светлијих жеља од ових речи изговорених кроз уста анђела Божијих? Сигурно да нема. Јер шта може бити благословеније од тога да се стално узноси слава, односно благодарност Богу, која Му по природи и припада? Неућутно славословимо и неуморно псалмопојмо Богу због Његове неизмерне љубави према свима нама, због тога што праведнике љуби, а грешнике милује, а и ради тога што је све савршено уредио и сву твар држи у љубави чинећи тако да ништа од створеног не пропадне. Исто тако, шта има лепше на овој земљи него да владају

мир и добра воља, односно слога међу нама људима? Ширећи мир на земљи ми постајемо истински усиновљени и по благодати се уподобљавамо Ономе који је рекао: *Блажени мирошворци јер ће се синови Божији назвати* (Мт 5, 9). Због тога ове речи нису случајно изговорене баш у тренутку рађања Христовог, који је једини и истински прави извор славе и мира и слоге. Због тога је Божић дан пројаве небеског мира на земљи и позив свима људима на мир и узајамно праштање. Најочигледнији израз доживљаја Христовог Рођења изражен је речито у катавасији девете песме Божићног канона: „Тајну чудесну видим и преславну; небо као пећину; престол херувимски – Дјеву; пећину као место где положен би несместиви, Христос Бог, Кога у химнама прослављајући величамо.”

Шта је то што нас онда спречава да загрлимо брата свога? То су грех, мржња и незадовољство који су се уселили у нас. Демон нас држи у канцама мржње своје и супротставља нас најпре самима себи, па потом и другима. Приликом сваког сукоба прво нестаје унутарњи мир, па онда и свака богоугодна мисао или врлина. Тада почињу човеком да владају немир, презир и мржња, човек прогони Бога из себе, остављајући простор за нечастивога. Уместо тога, помиримо се најпре са Богом, а потом са свима људима око себе и мир ће царевати у душама нашим. Када се у нама роди мир, онда ће наступити и добра воља према другим људима. Знајмо да ништа важније нема од братске слоге и љубави које граде, и породицу, и Цркву, и државу. Буди градитељ, а не рушитељ! Рушење припада противнику Бога и људи, а ми смо позвани да будемо градитељи како мира тако и слоге међу собом.

Мир Божији је оно што је неопходно сваком човеку. Мир је основа на којој ми стојимо и на њему зидамо себе и свој живот. Мир Божији је корен из којег се развија сваки други мир, свака врлина и заједница међу људима. Мир Божији је сам Бог међу нама – Христос, а Он је Бог свих људи. Често заборављамо да је Христос дошао да спасе цели свет, то јест све људе, па Му приписујемо особине које су производ наших искуства, као што су раздори и подвајања. Мислимо да Бог дели људе, да постоје они који су Његови и они који нису Његови, они који припадају Њему и они које Он није усвојио. Често сматрамо да постоје избрани и неки други који нису избрани, при чему себе, по правилу,